

निसर्गिय कोकण सहळ (२६-०५-१३ ते १-६-१३)

शेवटी एकदाचे आमचे जायचं-नाही जायचं असं होत होत आम्ही रविवार दि. २६ मे १३ ला कोकण सहळीसाठी धरातुन पहाटे ५.१५ ला निघालो. रिक्षाने मुंबई नाक्यावरील हॉटेल किनारा इथे पोहचलो. सहळ 'कोकण विकास पर्यटन' नाशिक ह्यांनी आयोजित केली होती. किनारा हॉटेलला त्यांची १६ सीट्स ची बस व इतर पर्यटक ५.४५ ला जमायचे होते. आम्ही तिथे पोहचलो तेव्हा ना तिथं कुणी पर्यटक ना आमची बस! मनात एकदम पाठ चुकचुकली, निदान आता ही तरा आमची सहळ होते की नाही. कारणही तसेच होते. ऑक्टोबर १२ मध्ये 'अर्धव ड्रॅव्हल्स', पुणे ह्यांच्यामार्फत आम्ही राजस्थान सहळीला जाणार होतो पण ऐनवेळी ह्या कंपनीने सहळ रद्द केली होती. त्यानंतर आम्ही जानेवारी १३ मध्ये 'केसरी' मार्के मे १३ मध्ये 'काश्मीर' सहळीला जाणार होतो. पण मार्चमध्ये धरच्या काही कारणांमुळे आम्ही सहळीला जायचे नाही असे ठरवले. त्यामुळे ह्यावेळी आमची सहळीच काय हा प्रश्न पडला. कंपनीचे श्री. भातेराव ह्यांना फोन लावला. त्यांनी बस येईलच असे आश्वासन दिले. १० मिनिटांनी बस आली आणि टिपिकल नाशिककर जसे ९.३० च्या नाटकाला १० वाजेपर्यंत पोहचतात त्याप्रमाणे एक-एकजण साधारणतः ६.१५ पर्यंत आले. आम्ही मात्र 'साने' ५.३० वाजताच पोहचलो होतो. तसा मी वेळेबाबत नाशिककरच आहे पण आमच्या सौ. व चिरंजीव मात्र वेळेबाबत अतिशय दक्ष असतात. असो. तर आम्ही सर्व १२ जण (ह्यात ८ बायका-मुली), आमचा सारथी अक्रिठ शेरव व गार्ड निळेश गावडे असे १४ जण नाशिकहून निघालो. एकंदर ६ कुटुंब होतो, आम्ही तिथे, कुळकर्णी पती-पत्नी, देशपांडे सासू-सून, कासार बाई व त्यांच्या २ मुली भसाळे बाई एकट्या व बाळ सावंत हे पण एकटेच. हे दोघेही जेष्ठ नागरिक. प्रवास सुरू झाल्यावर हळूहळू गप्पा सुरू झाल्या. सकाळचे प्रसन्न वातावरण आणि ६ तेनसचा नाशिक-मुंबई रा. मा. ३ चा सुंदर रस्ता, शहापूर केवळ आले ते सपजतेच नाही. पडद्याजवळ धिंग्रा रेस्टॉरंटला सकाळची न्हाही झाली. गाडी भंग केल्यात- उंबिवली- शिककाटा- तबोजा मार्गे पनवेल- पै मार्गे मुंबई- गोवा N.H. 17 मार्गाने जेण व नंतर नागोठ्याला पोहचली. नागोठ्याला हॉटेल इंद्रप्रस्थ इथे दुपासचे जेवण घेऊन आम्ही प्राणगांवाला पोहचलो. इथे गाडीत डिसोळ भरून लगेचच ती श्रीवर्धन रस्त्याला महाभार्ग सोडून वळली. नंतरची सर्व साफर कोकणातील अंतर्गत रस्त्यांनीच झाली. म्हसाळा मार्गे आम्ही सुभारी ४ पर्यंत दिवेआगर येथील परवर्धन ह्यांच्या 'ऑब्जिवन्स कॉटेज' मध्ये पोहचलो. प्रत्येक कुटुंबास स्वतंत्र कॉटेजमध्ये राहण्याची व्यवस्था. दिवसभराचा प्रवास, त्यामुळे A.C. खरूममध्ये १५-२० मिनिटे आराम करून लगेच चहासाठी सर्वजण जमलो. चहा घेऊन जवळच असलेल्या व अतिशय प्रसिध्द असणाऱ्या दिवेआगरच्या गणपतीमंदीरात पायीच पोहचलो. इथेच गणपती ३॥ किंवा सोब्याचा, द्रौपदी धर्मी पायील ह्या महिलेला तिच्या सुपारीच्या बागेत एक दिवशी सापडला. बाईनी तो गावांतील व्यापट ह्यांचे मंदीरात १९१०-११ मध्ये अर्पण केला. अर्थात मागच्या वर्षीच आपल्या एकंदरच भोगळट कारभारांमुळे चोरत्यांनी ही सोब्याची मूर्ती पळवून नेली. काही दिवसांनी चोरटे सापडले पण सोनेमात्र नितळून टाकलेले. त्यामुळे कोरोत दिसणारी ही अतिशय मोहक अशी मूर्ती प्रत्यक्ष बघण्याचे आह्मलाच भाग्यात नव्हते. असो. भारतान अश्या ज्या काही चोरी-सोब्याच्या मूर्ती-देवळ आहेत ते चोरी होण्यापूर्वी बघितलेले बरे.

